

SRETNA PRIČA JEDNOG
MEDVJEDIĆA

*Jednog dana jedan tata jednog medu s police uze,
Pa ga kući svojoj bebi odnese da joj liječi suze.*

*Čim je beba ugledala medu, glasno cikne - Pepi!
Medo je presretan bio što je ime dobio.*

Od toga dana beba i medo nerazdvojni bjehu,

u igri,

u snu,

u plaču,

u smijehu.

*Nema toga što zajedno nisu radili,
S vremenom su izgradili*

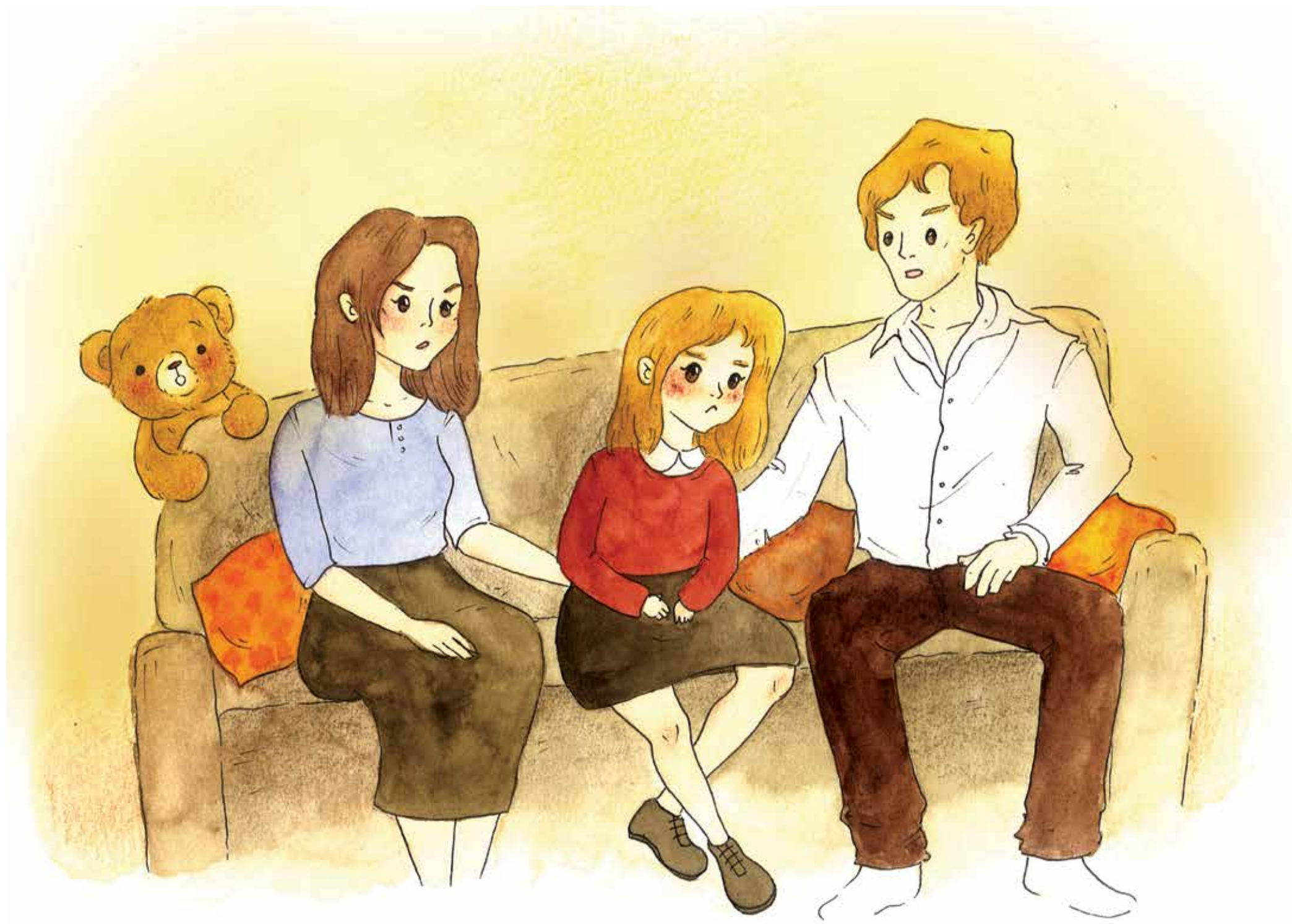

*Beba je rasla i rasla, već je djevojčica postala.
Krenula i u vrtić, a medu vjerna ostala.*

*Došlo je vrijeme i za školu, a djevojčica cvili:
Hoću svoga medu, gdje ste mi ga skrili?*

*Tata i mama se ljute, muče ih velike brige:
Previše druženja s medvjedićem, a premalo knjige...*

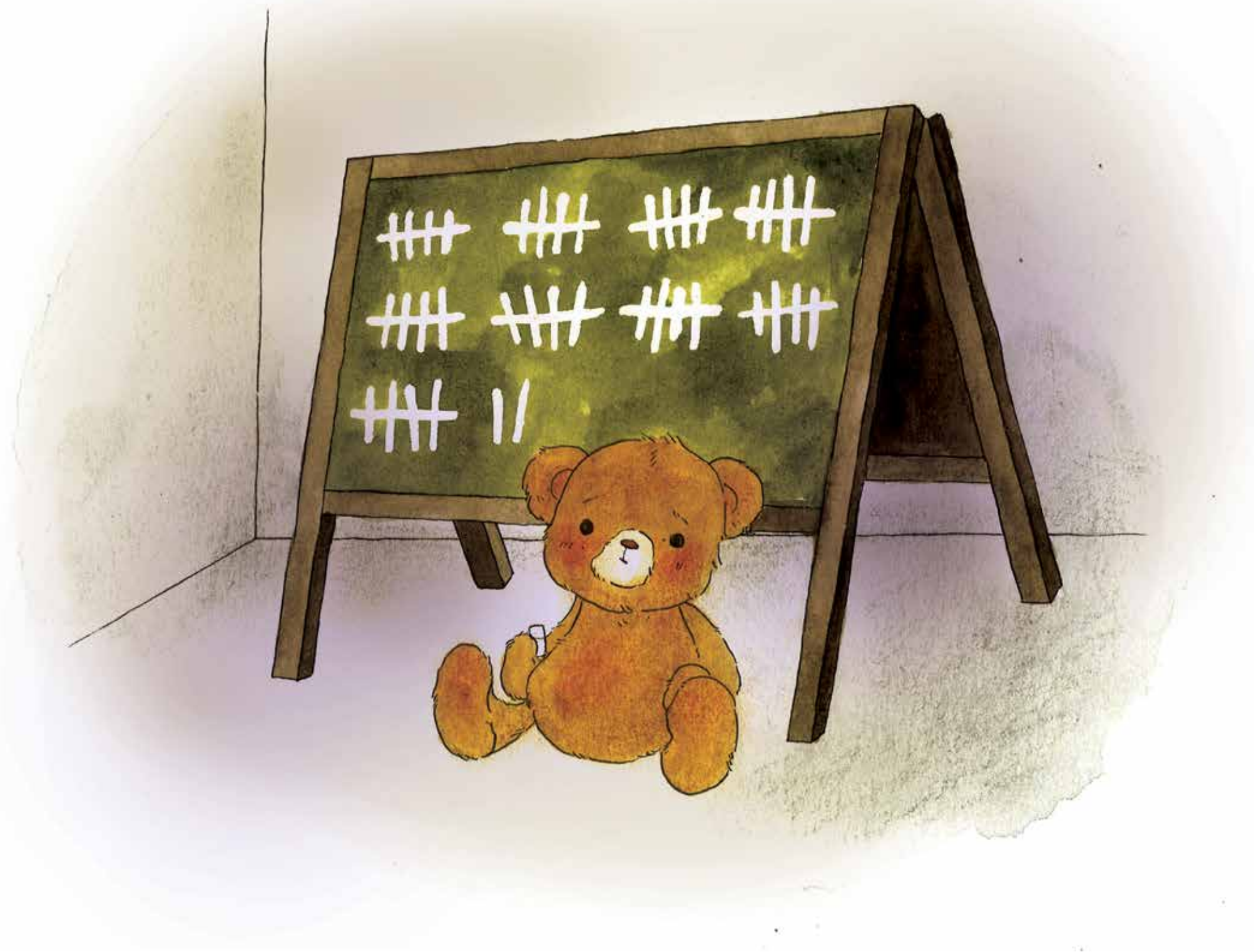
*Djevojčica je bila vrijedna, pa se prihvati škole.
Petice, pohvale krenu, učitelji je vole...*

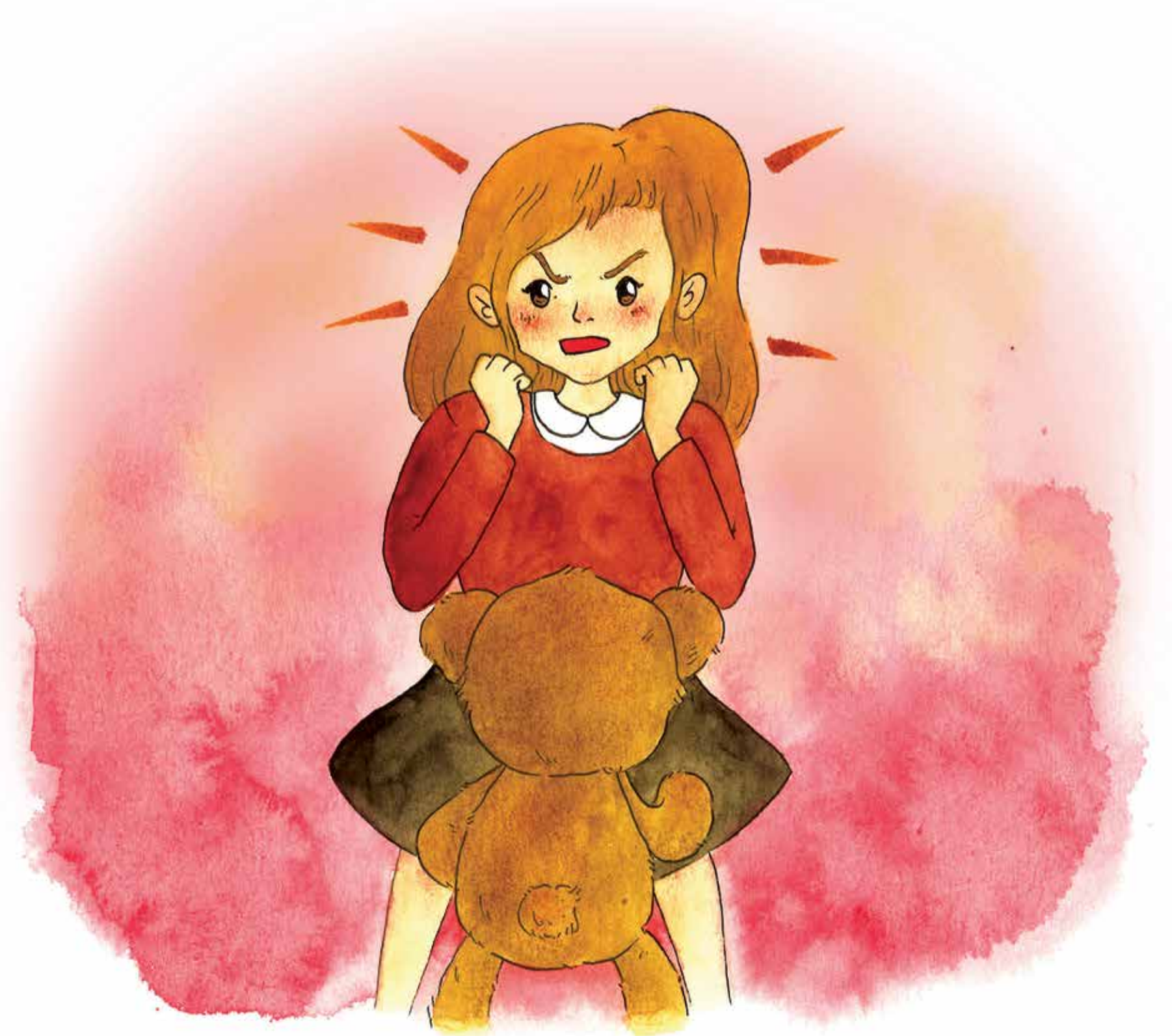
*A medo, sam u svom kutu, čudom se čudi:
Jesu li ljudi ljudi?
Njima je knjiga bitnija nego igra?!*

*Djevojčica se s njime družila tek rijetko.
Možda jednom tjedno, ponajviše petkom...*

*Medo je djevojčicu pokušao navesti na igru
čak četrdeset sedam puta.*

*Umjesto da se raduje, ona je bila ljuta:
Pusti me, medo, odrasti već jednom!*

*Tad stade čistiti sobu i poput kakve stvari
Medu na vrh ormara stavi.*

*Od tog trenutka, medo prašinu skuplja
Na vrhu ormara, kao kakva stvar, nepotrebna, stara.*

*Prolaze godine, u medi život se gasi
Nema djevojčice, nema igre, da ga oživi, da ga spasi.*

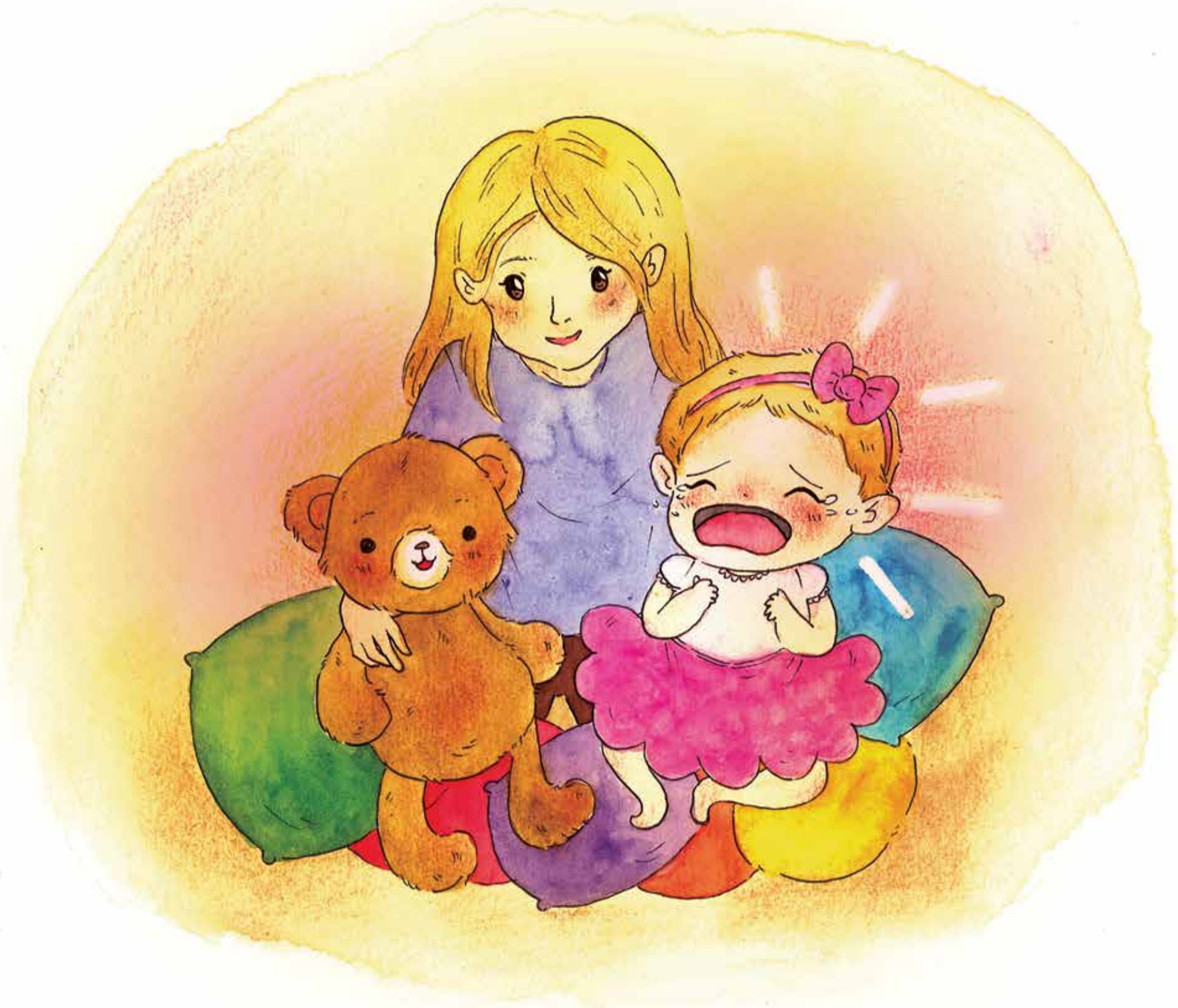
*Davno zaboravljen, paučinom prekriven
Medo spava svoj plišani san:*

*Sanja djevojčicu,
Osmijeh na njezinom licu,
Radost u njenim očima,
Vjetar u nožnim prstima...*

*Davno zaboravljenog, paučinom prekrivenog
Medu odjednom netko trgne za šapu!
On se razbudi istog trena
Djevojčica sada je već bila žena.*

*S ormara prašnjavog medu uze
Pa ga svojoj bebi odnese da joj liječi suze.*

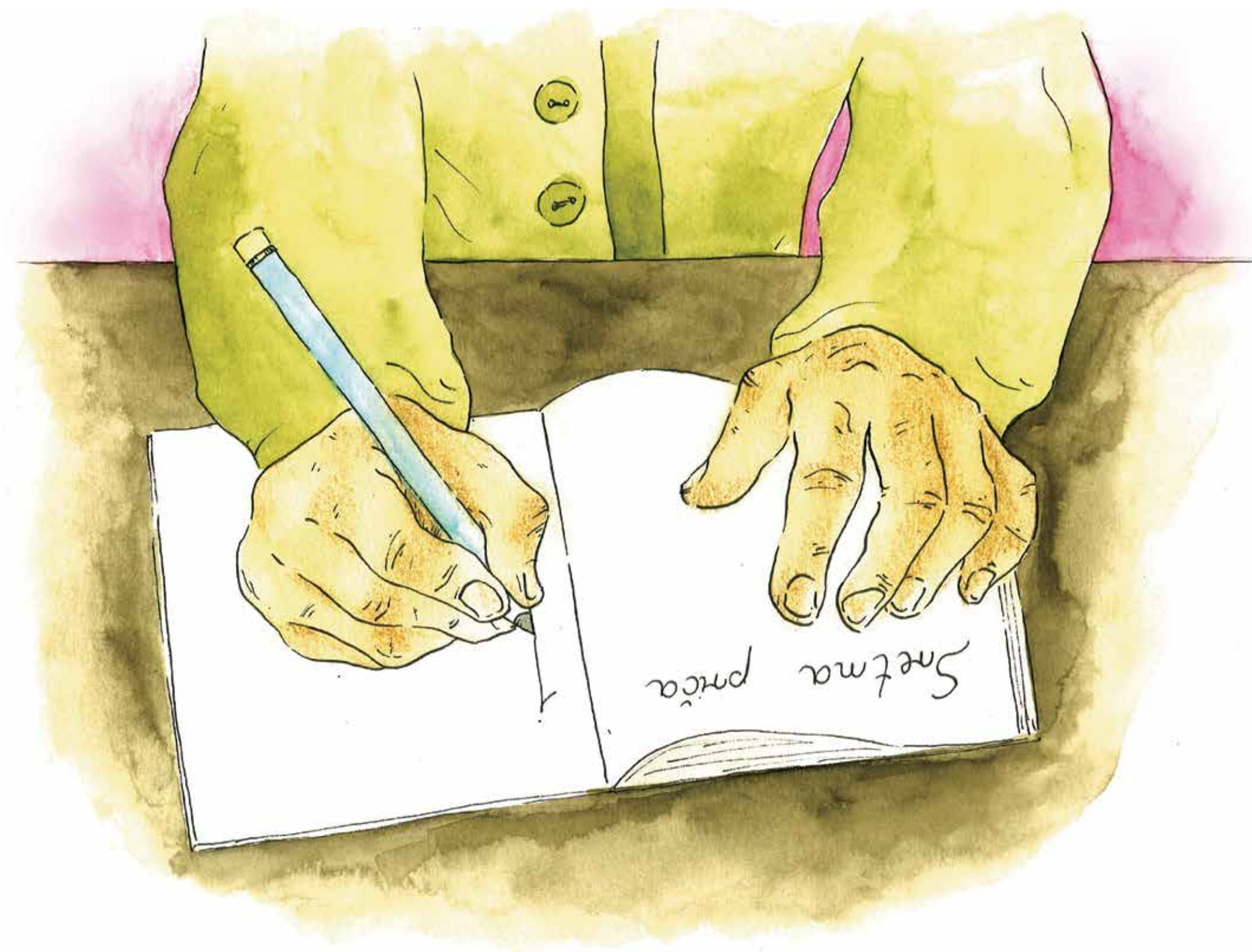
*A beba čim ugleda medu, glasno cikne - Bobo!
I medo je ponovo sretan bio
Što je novog prijatelja dobio.*

*Medo, djevojčica (sada već žena)
I bebica vrckava njena
Druže se od tada svakoga dana.*

*A tata onaj s početka priče
Sjedi za stolom, smišlja i piše
"Sretnu priču jednog medvjedića"*

*Da sve ljude podsjeti javno
Na jedno znanje izgubljeno davno:*

Sretna priča

Što više igre u čovjeku ima
Jo više života bude u medijedicima

jednog medijedica

Što više igre u mami ima
Jo više života ima u njima

